

Pelle, Bosse aj malá Inga vyskočili na rovné nohy
a v úžase vyvalili oči.

„Čo sa tak pozeráte?“ opýtala sa Pippi. „Vari ste ešte
nikdy nevideli vianočný stromček?“

„Čoby nie, ale ešte nikdy...“ habkal Pelle.

„Tak to by sme mali,“ vyhlásila Pippi a zoskočila z koňa.
„Jedlička patrí k našim najbežnejším stromom. A teraz si zakrepčíme, až sa bude dlážka triasť. Ale najprv...“

Pippi hodila na dlážku veľké vrece, z ktorého začala hneď vyťahovať hromadu balíčkov, vrecúšok a škatúl. Ukázalo sa, že vo vrecúškach sú pomaranče, jablká, figy, orechy, hroziienka, cukríky a marcipánové prasiatka.

V balíčkoch sa ukrývali vianočné darčeky pre Pelleho, Bosseho aj malú Ingu. Pippi všetky pekne naukladala na kuchynskú lavicu.

„Zatiaľ vám ich ešte nedám,“ upozornila ich Pippi.
„Najprv si zatancujeme so stromčekom.“

„Chcela si povedať, že si zatancujeme pri stromčeku, však?“ opravil ju Pelle.

„Presne to som nechcela!“ namietla Pippi. „Vysvetlite mi, prečo sa nesmú zabávať aj vianočné stromčeky? Prečo si nikdy nemôžu zatancovať? Prečo musia nehybne stáť

a zízať, kým ľudia okolo nich poskakujú, vykrúcajú sa a zabávajú? Mne je tých úbohých stromčekov veľmi ľúto!“

Pippi zagúľala očami, aby dovidela na stromček na svojej hlave.

„Rozhodla som sa, že tento sa zabaví spolu s nami, a basta!“ trvala na svojom Pippi.

Keby o chvíľu neskôr niekto nazrel oknom do bytu pani Larssonovej, uvidel by čosi mimoriadne čudné a nevídané.

Naskytol by sa mu totiž pohľad na Pelleho, Bosseho a malú Ingu, ako nadšene poskakujú a tancujú. No najmä by mu do očí padla Pippi s vianočným stromčekom vo vlasoch, ako krepčí, pričom dupoce svojimi veľkými topánkami a zvučným hlasom ešte aj spieva: „Sniežik sa nám chumelí, zimička už prišla...“

